

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نگاهی به ارزیابی برخی کارشناسان غربی
از سیستم‌های پرتاب موشک ایران

این متن ترجمه و تلخیصی است از:

**René Rieger and Markus Schiller, Pre-emptive
Strike against Iran: Prelude to an Avoidable
Disaster?, Middle East Policy Council, 11 December
2012.**

ترجمان: نگاهی به ارزیابی برخی کارشناسان غربی از سیستم‌های پرتاب موشک ایران
بررسی و نظارت: مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر تهران -
معاونت پژوهشی

ترجمه و تلخیص: حسین عسگریان

تاریخ انتشار: ۹۱/۱۰/۶

تلفن و دورنگار: ۷ - ۸۸۷۰۶۲۰۵

صندوق پستی: ۳۸۴۹ - ۱۵۸۷۵

نشانی اینترنت: www.tisri.org

کلیه حقوق مادی و معنوی این گزارش متعلق به مؤسسه تهران است. تکثیر، انتشار و یا واگذاری آن به دیگران به
هرصورت و بدون اجازه کتبی این مؤسسه مجاز نمی‌باشد.

نگاهی به ارزیابی برخی کارشناسان غربی از سیستم‌های پرتاب موشک ایران

متن حاضر، محورها و چکیده پژوهشی است به قلم رنه ریگر و مارکوس شیلر با عنوان «حمله پیش‌دستانه علیه ایران: پیش‌درآمدی بر یک فاجعه اجتناب‌ناپذیر؟» که از سوی شورای سیاست خاورمیانه منتشر شده است. نویسندگان بر این باورند که مباحث آکادمیک و سیاسی که تاکنون در خصوص بحران هسته‌ای ایران انجام گرفته، فقط بر روی مراحل پیشرفت و توسعه این برنامه و چهارچوب زمانی دستیابی ایران به کلاهک هسته‌ای به لحاظ فنی متمرکز شده است؛ حال آنکه در این میان فقدان بررسی دقیق سیستم‌های حمل کلاهک کاملاً مشهود است. از این رو، نویسندگان عنوان می‌دارند در این مقاله با ارائه تحلیل فنی - سیاسی در خصوص مراحل کنونی پیشرفت و توسعه موشکی ایران به جبران این خلأ پرداخته‌اند.

به نظر نویسندگان، ایران فاقد توانایی حمل و پرتاب یک سلاح با دقت و اطمینان خاطر به اهداف فراتر از هزار کیلومتر است. لذا حمله پیش‌دستانه به تأسیسات اتمی آن با توجه به پیامدها و مخاطرات ناخوشایندش ضروری نمی‌باشد. نویسندگان در پایان، تنش‌زدایی میان ایران و آمریکا را امری ضروری دانسته‌اند. برخی از مهم‌ترین یافته‌های گزارش حاضر به قرار زیر است:

- ایران به خاطر فقدان ابزار دقیق و قابل اعتماد حمل و پرتاب سلاح هسته‌ای قادر به راه انداختن جنگ هسته‌ای نیست. توان حمله هسته‌ای شامل هم سلاح هسته‌ای و هم سیستم پرتابی می‌باشد؛ لذا تهدید هسته‌ای واقعی بدون سیستم حمل و پرتاب دقیق و قابل اعتماد وجود ندارد. به همین سبب، نویسندگان بر این نظرند که فهم وضعیت برنامه موشک بالستیک ایران برای فهم تهدید بالقوه ایران هسته‌ای ضروری است.

- ایران اگرچه می‌تواند از موشک سجیل برای ضربه اول به رژیم اسرائیل استفاده نماید، اما توان ضربه دوم وجود نداشته و این اقدام مانند یک حمله تروریستی بوده و ریسک

شکست آن بالاست.

- حتی اگر رژیم اسرائیل موفق به تخریب همه سایت‌های هسته‌ای ایران شود، برنامه هسته‌ای ایران صرفاً برای چند سال به عقب می‌افتد؛ چراکه دانش هسته‌ای ایران از بین نرفته و این کشور پیش‌شرط‌های احیای برنامه هسته‌ای خود را داراست، ضمن اینکه این اقدام فقط باعث می‌شود ایران با حمایت گسترده‌تر مردمی و سرعت بیشتر به احیای برنامه خود پردازد.

- عواقب بالقوه حمله پیش‌دستانه علیه تأسیسات هسته‌ای ایران متنوع و دارای خطرات و ریسک‌های بزرگ برای رژیم اسرائیل، آمریکا، پادشاهی‌های خلیج فارس و ثبات منطقه و اقتصاد جهانی است. از جمله مهم‌ترین عواقب این اقدام به قرار زیر است: تقویت نظام ایران؛ پیروزی برنامه تبلیغاتی ایران؛ آسیب‌پذیری اسیران جنگی رژیم اسرائیل که در ایران دستگیر شوند؛ افزایش حملات نامتقارن به رژیم اسرائیل؛ افزایش عملیات تلافی‌جویانه ایران علیه رژیم اسرائیل، اهداف مستقر در خلیج فارس و اهداف فراتر از آن؛ ایجاد بی‌ثباتی در رژیم‌های عرب طرفدار غرب؛ ایجاد پیامدهای ناگوار اقتصادی و افزایش تنش و مناقشه در سطوح منطقه‌ای و زیرمنطقه‌ای.

- همسازی منافع می‌تواند نقطه شروع خوبی برای تنش‌زدایی در روابط ایران با غرب گردد. این امر کلید حل بحران هسته‌ای ایران است.

- ملاقات رئیس‌جمهور آمریکا با رؤسای دولت ایران می‌تواند اولین قدم برای ایجاد مسیر جدیدی در روابط ایران و غرب بوده و در بلندمدت به نتیجه مطلوب برسد.